

Моето перо

Първи брой - февруари – март - 2019 година

В този брой:

- ✿ За нас
- ✿ Празници
- ✿ Традиции и обичаи
- ✿ Любопитно
- ✿ Забавни минутки

За нас

Ние сме ученици от 5. до 7. клас и сме се заели с трудната задача да списваме училищен вестник.

Всяко начало е трудно, но се надяваме, че с помощта на учителите, нашето желание и упоритостта ни ще успеем да Ви представяме живота в нашето училище, както и да Ви запознаваме с любопитна информация, която да Ви забавлява!

Избрахме името „Моето перо“ като израз на нашите мисли, чувства, емоции и желания.

Нашият вестник е
Вашият вестник!

Желаем Ви приятно четене!

Празничният март

Един от най-красивите месеци в годината е месец март. Наситен с аромата на пролетта, пъстър и слънчев, още от първия си ден създава празнично настроение.

Обичаят да се връзва мартеница на първи март произхожда от древните българи, чиито ханове са връзвали мартеници на съплеменниците си за бойна сила, здраве и дълголетие. Днес връзваме мартеници не само на хора, а и на животни. Когато видим първия щъркел, сваляме мартениците и ги връзваме на плодно дърво за плодородие.

Легендата за мартеницата се свързва с хан Аспарух

Според нея прабългарите достигнали до Дунавската равнина. Ханът обявил създаването на новата държава и поискал да направи жертвоприношение на бог Тангра. Запалването на жертвения огън трябвало да се направи с изсъхнал копър, а наоколо немало. Докато Хан Аспарух се чудел какво да направи, на рамото му кацнал сокол. На крачето му висяло снопче копър, завързано с бял конец.

Сестрата на Аспарух – Хуба, сънувала, че брат ѝ е в затруднение, затова му изпратила сокола с китка копър. Птицата стигнала при хана на първи март, но от протритото ѝ крило потекла кръв, която обагрила част от белия конец. Ханът запалил огъня според традицията и с конца се закичил за здраве. Оттогава се закичваме с усукано бяло и червено конче.

Според символиката **белият цвят** означава: мъжкото начало, радост, красота, чистота, непорочност, а червеният цвят е женското начало – здраве, живот.

Празникът е познат не само у нас. В някои области на Румъния мартеници връзват на ръцете само на жените и децата, а мъжете могат да носят мартеници само на скришно място, например в обувката. В Гърция връзват мартеници само на ръцете на децата.

Учениците изработиха мартенички и закичиха пролетното дърво, но и Баба Марта не закъсня да ги изненада...

Поверие

На първи март се изгонват злите сили с паленето на огньове, а след това всички ги прескачат.

Избираме си ден от месеца и по него гадаем каква ще е годината ни.

Ако денят е слънчев, ще е успешна, ако времето е лошо – ще имаме трудности.

Мартениците пазят къщата от злини, а хората от болезки и уроки.

Знаете ли, че ...

След Освобождението първата българска конституция, приета на 16 април 1879 г., чл. 23 определя цветовете на българското знаме да са бяло, зелено, червено и да са разположени хоризонтално.

* * *

Паметникът на
незайнания воин в гр.
София

Трети март

Национален празник на България

Преди 141 години е подписан Санстефанският мирен договор, чрез който се слага край на Руско-турската война от 1877-1878 година

Знаете ли, че ...

Днес Сан Стефано е квартал на Истанбул. Договорът е подписан от граф Николай Игнатиев и Александър Нелидов от руска страна и от външния министър Савфет Мехмед паша и посланика в Германия Садулах бей от страна на Османската империя. Няма присъстващ свидетел от българска страна.

(Интернет, Уикипедия)

Трети март

Ангелина Жекова

Трети март! Прославен ден!
Празник скъп на свободата!
Нека погледи сведем
и целунем знамената.

Стари бойни знамена
на хайдушките дружини
водили са не една
битка в робските години.

Днес, стаили огнен дъх,
път поемат знамената
към най-българския връх,
Шипка – връх на свободата!

* * * * *

„И днес йоц Балканът, щом буря зафаца,
спомня тоз ден бурен, шуми и препраца
славата му дивна като някой ек
от урва на урва и от век на век!“

(„Опълченците на Шипка“,
Иван Вазов)

Да си спомним...

На 19 февруари 2019 г.
отбелязахме 146 години
от трагичната смърт
на един от синовете на
България –

Васил Иванов Кунчев,
Апостола на свободата,

Левски

„Плачи!

Там край град София

стърчи,

аз видях, черно бесило

и твой един син,

Българийо,

виси на него със

страшна сила.“

(„Обесването на Васил
Левски“, Христо Ботев)

Село Петърница-146 г.
от гибелта на Васил
Левски

Много са хората, пожертвали живота си в името на свободата на отечеството. От позицията на времето не можем да кажем кое е водело тогавашните борци за свобода, как са виждали бъдещето на родината!

Защитата на Орлово гнездо на връх Шипка

Днес ги наричаме герои, защото са пожертвали най-голямата си ценност, за да ни има нас – пожертвали са живота си, бъдещето си!

Не бива и за миг да забравяме, че да си свободен, означава да живееш, да учиш, да работиш, да се смееш, да пътуваш без ограничения, да виждаш красотата на ясното небе, да усецаш свежестта на тревата, да чуваш безгрижните песни на птиците, да обичаш и да си обичан и какво ли още не, което днес те прави щастлив!

Не бива да забравяме, трябва да помним и да благодарим!

Село Петърница – 141 г. от освобождението на България. Ученици от подготвителната група и групите за ЦОУД – I-II и III и IV кл., както и деца от ЦДГ „Щастливо детство“ изнесоха литературно-музикална програма, посветена на празника.

**„Пролет“
Константин Величков**

Весело е на сърцето,
ето дойде пролетта.
Слънце грее на небето,
вредом лей
се светлостта.

По полето, по горите,
под небесний синий свод,
вредом гледат ми очите
радост светла,
нов живот.

Между брегове засмени
тече бистрата вода,
по ливадите зелени
блеят рунтави стада.

По дърветата цъфнали
с миризливи цветове
птички красни са запели
с най-приятни гласове.

Всичко мене на душата
сладко шепне да се смея,
като птичките в гората
да се радвам и да пея.

* * *

Българийо, за тебе те
умряха,
една бе ти достойна
зарад тях,
и те за теб достойни,
майко, бяха
и твойто име само
кат мълвяха,
умираха без страх.

„Новото гробище над
Сливница“ – Иван Вазов

Ние – Силвия, Елеана и Велислава - отразихме честването на 141 годишнина от освобождението на България чрез анкета сред присъстващите. Зададохме въпроса: „Какво за Вас е трети март?“.

Йонко Данов – кмет на село Петърница: Това е един вълнуващ ден - Празникът на свободата!

Петърница изразяваме почитта си към загиналите за нашето светло бъдеще.

Димо Вангелов – историк, учител-пенсионер, изнесе слово, в което припомни на присъстващите част от историята на България, както и защитата на връх Шипка с проявения героизъм на опълченците.

След литературно-музикалната програма се поднесоха цветя пред паметника на незнайния воин.

„Жена“
Блага Димитрова

Как тревожно е да си
жена -
красота и усмивка да
бъдеш
сред всекидневния сив
кръговрат,
вярност – срещу
изменчивия вятър,
нежност – в загрубелия
свят...

Мъдростта на
вековете

Както се отнасяш
към своите
родители, така и
твоите деца ще се
отнасят към тебе.
Талес

По следите на
леността върви
бедността, а по
следите на
неумереността –
болестта.
Питагор

Прекалено дългата
почивка е
ръждясване.
Чудомир

Ако не кърпиш
вехтото, ново не ще си
носиш
Българска

Майчиното
търпение всичко
изтърпява.
Азърбайджанска

От челяд по-сладко и
по-горчиво няма.
Българска

Честит празник, мили майки!
Честит празник на всички малки,
големи и още по-големи жени!

8-ми март – международен ден на жената

За пръв път Денят на жената се отбелязва на 28 февруари 1909 г. в САЩ по инициатива на Американската социалистическа партия.

Идеята за създаване на международен ден на жената се появява след бурната индустриализация в началото на 20 век, която поражда протести за подобряване условията на труд.

През 1908 година жените организират шествие в Ню Йорк с искания за по-кратък работен ден, по-добро заплащане и право на гласуване.

В България 8-ми март първоначално се отбелязва в тесен кръг с беседи на социалисти през 1911 година, а през 1915 година е първото публично честване.

След 1960 година празникът става любим на жените от различни възрасти. Започнал като политическо събитие, празникът постепенно става част от културата на много страни. В някои страни денят губи политическата си окраска и става просто повод за мъжете да изразят своята симпатия и внимание към жените около себе си.

Знаете ли, че Петър бил хитър още от дете..

Малкият Хитър Петър

Българска народна приказка

Преди да стане прочут с многото си остроумия и хитрости, Хитър Петър бил известен само като Петър. Като бил малък, една сутрин се събудил от силна болка. Така го болял зъб, че изобищо не можел да трае. А пари за зъболекар нямало от кого да поиска, нали бил сам вкъщи...

Излязъл на улицата, обиколил цялата махала, че и в съседната стъпил. А там, какво да види – един хлебар вади хрупкав препечени самуни хляб от фурната.

-Какво си зяпнал бе, момче, сякаш всичкия хляб искаш да погълнеш – разсмял се майсторът и продължил да подрежда ухаещите самуни.

-Ами мога – отвърнал, без да му мигне окоото, малкият Петър.

- Хайде е – решил да се пошегува хлебарят. – Ама ако не успееш, какво ще ми дадеш?

- Ще ти дам да ми извадиш един зъб – рекло момчето.

Повикали зъболекар, пригответил той клещите и зачакали двамата с хлебаря как детето ще погълне всичкия хляб. Ял Петър, преял, коремът му се подул, нямало къде да тъпче повече, затова изохкал и се предал:

-Не успях, хлебарю, нека зъболекарят ми извади зъб.

Отворил устата и посочил болния зъб. Заболяло го, но нали така пък проблема си решил. Тръгнал да си ходи, но не се съдържал:

-Хем се нахраних, хем от болния зъб се отървах – подвикнал Петър към майстора и зъболекаря и тръгнал да си ходи.

Благодарим за авторските материали, използвани от Интернет при подготовката на първи брой на нашия -Вашия вестник.